

نویسنده : آدم واینستین (Adam Weinstein)

منبع و تاریخ نشر : ریسپونسیبل ستیت گرفت «2023-02-07».

برگردان : پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل» .

مشرف پاکستانی، یک شخصیت در جنگ سراسری
علیه تروریسم که مرگ او تمجیدهای متفاوتی را به
همراه دارد

**Pakistan's Musharraf, a GWOT figure whose death
brings mixed eulogies**

برای بسیاری او شخصیتی دوگانه بود: کمک به ناتو از یک سو، ارائه
پناهگاه به طالبان از سوی دیگر.

**To many he was a double-dealing figure: providing assistance to NATO on one
hand, offering sanctuary to the Taliban on the other**

پریز مشرف

پرویز مشرف، یکی از چهره های کلیدی در پاکستان و در جنگ ایالات متحده علیه تروریسم،
این هفته بروزیکشنبه به دلیل یک بیماری لا علاج در سن «79» سالگی در دبی درگذشت و او در تبعید

خودخواسته بود که میت اور در تابوت به پاکستان بازگردانند. در حالی که برخی از پاکستانی‌ها دیدگاه نوستالژیکی [احساس خوشی و کمی هم غمگینی] نسبت به **ژنرال مشرف** به عنوان یک رهبر سکولار دارند که سیاست‌های مترقی مانند آزادی رسانه‌ها و ایجاد زیرساخت‌ها و حداقل آرزوی دستیابی به صلح با هند را داشت. یاکه اجرا می‌کرد، برخی دیگر او را شخصیتی مستبد می‌دانند که از قدرت خود سوء استفاده کرده است. قانون اساسی را به حالت تعلیق درآورد که به دورانی از خشونت و تروریسم منجر شد. طوریکه پاکستان تا هنوز از آن رهایی نیافته است.

در سال 1998، **ژنرال مشرف** از سوی **نواز شریف**، نخست وزیر وقت پاکستان، به عنوان فرمانده ارتش پاکستان منصوب شد. متعاقباً در سال 1999 کودتا کرد و وضعیت اضطراری را اعلام کرد و بدین ترتیب نقش رئیس اجرایی را بر عهده گرفت. او در ژوئن «2001» عنوان رئیس جمهور پاکستان را بر عهده گرفت. مدت کوتاهی پس از آن، حملات 11 سپتامبر رخ داد و روابط بین ایالات متحده و پاکستان را بازتعریف کرد.

مشرف در دوران تصدی خود تعدادی از طرحهای زیربنایی را در پاکستان اجرا کرد، از جمله تعدادی از پروژه های حمل و نقل عمومی از جمله ساخت بزرگراه های بزرگ، گسترش فرودگاه ها، و ساخت بندر گوادر در اقیانوس هند. در میان برخی از افشار طبقه متوسط شهری پاکستان و نخبگان در شهرهایی مانند کراچی هنوز دیدگاه گسترده ای وجود دارد که حکومت مشرف برای اقتصاد یک موهبت بود. اما تصمیم او در مارس 2007 مبنی بر تعلیق رئیس دادگاه عالی پاکستان، افتخار محمد چوهدری، اعتراضات گسترده ای را برانگیخت و جنبش وکلا را تحریک کرد که به سرعت شتاب گرفت. ایالات متحده برای حفظ موقعیت خود، **مشرف** را تحت فشار قرار داد تا با **بی نظیر بوتو**، رهبر اپوزیسیون حزب خلق پاکستان، به توافقی سودمند برای تقسیم قدرت دست یابد و بدین ترتیب به ترتیبات دموکراتیک تر منتقل شود. این روند در نهایت شکست خورد و منتقدان ادعا می کنند که **مشرف** در ترور **بوتو** در سال 2007 و همچنین مرگ **نواب اکبر خان بوگتی**، رهبر ملی گرایان بلوچ در سال 2006 دست داشته است.

مشرف در نهایت در سال 2008 از ریاست جمهوری استعفا داد تا از استیضاح خودداری کند، در حالی که ایالات متحده دستان خود را بسته بود زیرا شریکی آشنا، هرچند گاهی ناامید کننده را در جنگ علیه تروریسم از دست داد. جرفه سیاسی او هرگز بهبود نیافت.

در سال 2016، **مشرف** برای آخرین بار پاکستان را ترک کرد تا در تبعید خودخواسته در بی زندگی کند. در سال 2019، دادگاه ویژه **مشرف** را به دلیل تعلیق قانون اساسی در سال 2007 به خیانت بزرگ محکوم کرد و به اعدام او حکم صادر نمود. اما یک ماه بعد، دادگاه عالی لاهور این حکم را لغو کرد. **مشرف** بقیه عمر خود را در بی گذراند. پاکستانی ها در نهایت میراث **مشرف** را در کشورشان تعیین خواهند کرد. از دیدگاه واشنگتن، **مشرف** به طور گسترده به عنوان یک شرکت کننده اکره در "جنگ علیه ترور" به رهبری ایالات متحده شناخته می شود. بلافاصله پس از حادثه 11 سپتامبر، **دولت بوش** به **مشرف** اولتیماتوم داد تا از مبارزه اش علیه طالبان و القاعده حمایت کند یا خشم واشنگتن را به خطر بیندازد، در حالی که **مشرف** از ایالات متحده خواست تا برخی از رهبران طالبان را در برنامه های سیاسی خود برای افغانستان بگنجانند. اجتناب از یک جنگ طولانی با این وجود، وقتی صحبت از گروه های تروریستی مورد توجه دوجانبه مانند القاعده بود، دو کشور یک مشارکت امنیتی ایجاد کردند. بر نتیجه، پاکستان در سال 2004 به عنوان متحد اصلی **غیر نا تو** معرفی شد. یا پیشرفت جنگ، **مشرف** لطف خود را در کمربند از دست داد، زیرا بسیاری در واشنگتن او را شخصیتی دوگانه می دانستند که از یک سو به نیروهای **نا تو** کمک می کرد و از سوی دیگر به طالبان پناه می داد. اما، در دوران **مشرف**، واشنگتن اغلب در طول جنگ خود در افغانستان بدون دخالت در امور غیر نظامی،

بحث عمومی یا سیاست، مستقیماً به ژنرال های پاکستان دسترسی داشت. واشنگتن به این مصلحت عادت کرد این بخشی از داستان است که اغلب کنار گذاشته می شود. آیا امتیازات اولیه ای که از پاکستان گرفته شد، مانند استفاده از حریم هوایی، مسیرهای زمینی و در برخی موارد پایگاه های آن، تحت رهبری غیرنظامی و با چنین سرعتی رخ می داد؟ شاید نه سلطنت **مشرف** آغاز یکی از پر آشوب ترین دوره ها برای پاکستان و روابط ایالات متحده و پاکستان بود. میراث او، چه خوب و چه بد، احتمالاً برای سال های آینده محسوس خواهد بود.

چند سطری در مورد نویسنده این مقاله :

آدام واینستین یک پژوهشگر در موسسه کوئینسی است. او قبلاً برای تجارت بین المللی KPMG کار می کرد و به مشتریان چند ملیتی در جهت یابی در چشم انداز تجاری در حال تغییر آسیا، گنجاندن بررسی حقوق بشر در زنجیره های تامین، مدیریت ریسک تحریم ها و استفاده از توافق نامه های تجارت آزاد کمک می کرد. او همچنین به عنوان مشاور کوتاه مدت برای مرکز مطالعات پیشرفته زبان دانشگاه مریلند کار می کرد و گزارشی با حمایت مرکز ملی مقابله با تکثیر سلاح های هسته ای تهیه کرد که عوامل فرهنگی و سیاسی تأثیرگذار بر سیاست هسته ای عربستان را تحلیل می کرد. تحقیقات فعلی آدام بر امنیت، تجارت و حاکمیت قانون در افغانستان و پاکستان متمرکز است. او یکی از اعضای شورای رهبری بنیاد آمریکایی پاکستان است و در کنفرانس های مختلفی در پاکستان ارائه کرده است که به او امکان سفر در سراسر کشور از جمله اسلام آباد، کراچی، لاهور و پیشاور را می دهد. او همچنین مقاله ای در مورد آزادی تجمع و جنبش های افراطی در پاکستان در کارگاه آموزشی مقاومت قانون اساسی در جنوب آسیا در سال ۲۰۱۹ که توسط دانشگاه آکسفورد و دانشکده حقوق ملبورن حمایت می شد، ارائه کرد. تحلیل آدام در مورد افغانستان و پاکستان در سیاست خارجی، جنگ بر صخره ها، قانون و منافع ملی برجسته شده است.

آدم واینستین

باتقدیم احترامات «2023-02-08»